

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 75.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

verè imperare mihi videntur: ac præfer-
tim cum virtutis nomine cõspicui sunt ij,
qui subsunt: propter etiam dignum est im-
perium, quod certatim appetatur. Qui au-
tem inuitis imperant, eos potius similes
esse duco, qui cruciatu afficiuntur, quàm
qui imperium administrant.

Palladio. 73.

Videris (ò quonam te nomine dignè ap-
pellem) ea ignorare, quæ etiam puerulis
nota & perspicua sunt. Neque enim hoc
existimes, quòd fides (si tamè fides dicen-
da est, quæ operibus tuis refutatur) salutè
tibi afferre possit. Etenim fides ea, quæ
primùm iustificauit, consentaneas sibi a-
ctiones exegit, quibus remotis nemo salu-
tem consequi potest. Nam eum, qui per
gratiam assumptus est, propriis quoque
virtutum dotibus exorari conuenit: ne a-
lioqui ingrati animi notam incurrat.

Theodosio Episcopo. 74.

Imperij regula, ò scientiæ imperandi
explorator accuratissime, hæc demum est,
quæ ad subditorum vtilitatem omnia mo-
litur. Nam qui imperij disciplinam com-
positumque ordinem, in tyrannidem &
perturbationem immutauit, atque labo-
res quidem subditis comparat, voluptates
autem sibi aucupatur, hic non imperij, sed
tyrannidis regulam ac legem describit.

Eidem. 75.

Eos demum, vir eximie, diuinus Pau-
lus Sacerdotes esse statuit, qui nõ victimis
& sacrificiis, sed nuda natura omnibus
pietatis numeris perfunguntur, atque è
corporibus suis purè ex se libant. Pulcher-
rimum enim victima est, piam mentem, &
carnem castam habere. Eòque etiam illud
dixit, quod tu ex me intelligere cupiisti,
Exhibete corpora vestra hostiam viuente,
Deo placentem, rationabile obsequium

δοκοῦσιν ὄντως ἀρχῆν, ἢ ἐπιτάγματα ὄ-
ντων ἀρίστοι ὡς δι' ἀρετιῶν οἱ ἀρ-
χόμενοι, δι' οὓς ἔτι τὸ ἀρχεῖν ἐστὶ ἀει-
μαχίον. οἱ δ' ἀκόνητον ἀρχεῖν νομί-
ζοντες, ἕτοιμοι δοκοῦσι ὡς ἀπλή-
στοι εἶναι τῶν πικρῶν διδόντων μᾶλλον,
ἢ ἀρχῆν διεπόντων.

Παλαδίῳ. 73.

Κινδυνεύεις, ὡς τί σε καλέσας ἀξίως
προσηνομάσω, ἀγνοεῖν τὰ ἕτι τοῖς ἀγα-
παισὶ προσήλα. μὴ γὰρ δὴ νόμιζε,
ὅτι ἢ πείσεις, εἴγε πέντε χρόνους καλεῖν τὸ
ὑπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἐλεγχόμενων,
σῶσά σε δυνήσεται. ἢ γὰρ πείσεις ἢ ἐξ
ἀρχῆς διχασάσασα, παράξεις ἀρμο-
δίας ἐαυτῆ ἀπαίει, ὡς ἀνευ σωθῆναι
οὐχ οἶόντε. τὸν γὰρ χεῖρ χεῖρ προσ-
ληφθέντα, διχασὸν καὶ οἰκείοις ἀνα-
βρύεσθαι πλεονεκτήμασιν, εἴγε μὴ
μέλλοι ἢ ἀχρεΐστῶς ἀλάσεσθαι.

Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. 74.

Ὁ τῆς ἀρχῆς ὄρος, ὡς ἀρχικῶς ἐπι-
σημῆς ἀνεκρίβητον βασιλευσῆσιν, ἐκεί-
νός ἐστιν ὁ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων
ἅπαντα παραγματεύομενος. ὁ γὰρ τὸ
ἀρχῆς εὐκοσμίαν εἰς τυραννίδα ἢ ἀ-
κοσμίαν μεταχρηματίσας, ἢ τὸ μὴ πό-
νεσ τοῖς ἀρχαίοις προσεξεδόν. τὰς δ'
ἡδονὰς ἐαυτῶ θηρώμενος, ἕτος ἔτι τῆς
ἀρχῆς ὄρον, ἀλλὰ τὸ τυραννίδος ἀφ'
τῆς παραγμάτων ὑπογράφει.

Τῷ αὐτῷ. 75.

Εκείνος, ὡς θαυμάσιε, ὁ θεασέσιος
Παῦλος ὀρίζειται ἱερέας, τοὺς μὴ θυ-
μασι τὴν εὐσεβείαν, ἀλλὰ γυμνῆ πλη-
ροῦντας τῆ φύσει, ἢ μόνης καθαρῶς
ἐκ τῆς σαμάτων οἰκοῦν ἀπένδουλας.
θυμὰ γὰρ κάλλιστον, τὸ τιμὴ γινώμην
ἔχειν εὐαγῆ, ἢ τιμὴ σάρκα ἀγνῆ. διὸ
καὶ τὸ ἐφί, ὅσῳ μαθῆν ἠθέλησας,
ὡς ἀφ' ἧσά τε τὰ σαμάτα ὑμῶν θυσίαν
ζῶσαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τιμὴ λογικῶν
λατρείων

λατρείαν ἡμῶν· ἔγρη ἱερεῦσι μόνοις
 γραφῶν, ὡς ἠγγή, ἐπέσειλε ταῦτα,
 ἀλλ' ὁλοκλήρῳ ἐκκλησία. ἕκασον γὰρ
 ἑαυτῶ ἐν τῷ τῷ μέρει ἱερέα εἶναι
 προσέταξεν. εἰ δὲ τοὺς ὑπηκόους ἡ ἀ-
 γνεία ἱερέας χειροτονεῖ, ἢ λαγγεία δη-
 λοιοῦσι τοὺς ἱερέας ἀποχειροτονεῖ. καὶ
 τοῦτο μὲν οἱ θεσμοὶ ἀναγορεύουσιν. γί-
 νεται δὲ τῷτο ἔπαν. δι' ἃς δ' αἰτίας
 οὐκ ἐμὸν λέγειν. οἱ δὲ τὴν θέαν ἱερα-
 σιῶν ἐπιμύει, καὶ τῆς προσεδρίας
 ἀξίως τετυχεῖσθε, εἰ καὶ τὴν τοῦ
 σώματος ἀγνείαν φυλάξοιεν, ὅταν
 ἱερωὶ εἰσὶν ἱερώτεροι. ὡσαύτω γὰρ ὅτι
 παλαιῶς ἀναθητικῶς ἱερατικῶς οὐκ ἐξέλι-
 ον, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις. ἐν δὲ τῷ
 ῥῶ τῆ πάχα, πάντες πρόποσι πινά ἱε-
 ρασιῶν ἐπιμύειτο. ἕκαστος γὰρ τὸ προσ-
 βασιον ἔθουε. ἔτω καὶ ὅτι τῆς χυμῆς ἢ
 ἀναθεῶν, ἔχουσι μὲν κατ' ἐξείρη-
 τον τὴν ἱερατικῶν τῆς ἀναμάρτυς θυ-
 σίας, οἱ ἔξει ταύτην προσεγγυεῖν.
 ἕκαστος δὲ οἰκείῳ σώματι ἱερέας κεχρ-
 ῶτόνται, ἔχ' ἵνα ἀχειροτόνητος ὅτι
 πιδόνη τῆ τῆς ὑπηκόων ἀρχῆς, ἀλλ'
 ἵνα τῆς κακίας ἀρξῆς, τὸ σῶμα τέμε-
 ρος ἢ ἱερόν τῆς ἀγνείας κατασκευάσῃ.

Ἀρχοντίῳ πομπωμῶν.

Εἴ οικας τῆ νομοθέτη Μωσέως, μήτε
 τὴν σοφίαν, ἢ ἔλαβε τῶ θεῶ, τῆ θεῶ,
 κεχρηκέναι. μήτε τὴν ἀγνοίαν πε-
 θρευκέναι, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῶ ἀπο-
 λελεῖσθαι τῆς μεγαλονοίας, ὅσον καὶ
 τῆς πολιτείας. ἔγρη, ὡς δέον, πᾶς
 μὴ εἰς τὴν γάμων θεσμὸν τῶ ἀνο-
 μίας ἐκβάλλειν, ἀλλὰ μείζον καὶ
 ἀργαλέωτερον βυβλόμωρος ἀνασεῖλαι
 κακίαν, τὸ ἔλασθον οὐκ ἐθέσειεν, ἀλλ'
 ἐπέτρεψεν. ἔ μόνον κρείττονα κείνας
 τῆς λαθεῖς παρ' αὐτῆς ἢ πολυμ-
 θεῖς μοιχείας. ἔ γρη αὐ ἀκνησαισῆς
 ἀλλήλων χεῖσθαι γυναιξὶ τὸ φανε-
 ρὸν γάμων. ἀλλὰ καὶ ἀμεινον ἠγασ-
 ῶνος ἐκβληθῆναι αὐτῶς ἔξω, ἢ σφα-

vestrum. Non enim ad Sacerdotes solos
 scribens, vt ipse existimas, hæc ipsis man-
 dabat, sed vniuersæ Ecclesiæ. Vnumquem-
 que enim ipsorum hac in parte Sacerdotē
 esse iussit. Quod si castitas & pudicitia
 subditos Sacerdotes creat, libido procul-
 dubio ac lasciuia Sacerdotib⁹ dignitatem
 abrogat. Atque hoc quidem leges & Ec-
 clesiastica instituta sanciant: verum haud
 admodum tamen istud fit, quam autē ob
 causam, non est meum commemorare. At
 verò, qui diuino Sacerdotio redimiti, ac
 præfecturam dignè consecuti sunt, si cor-
 poris quoque castitatem custodiant, verè
 plusquam sacrosancti sunt. Vt enim in ve-
 teri Testamento Sacerdotij munere fungi
 exceptis Sacerdotibus nemini licebat, Pa-
 schæ tamē tempore omnes Sacerdotij ho-
 nore afficiebantur (vnusquisque enim pe-
 cudem immolabat) se etiam in nouo ac
 successionis experte, seiunctim quidem, ac
 velut prærogatiuæ nomine, incruentæ vi-
 ctimæ sacrificium ij habent, quibus illud
 offerre cōcessum est: at interim vnusquis-
 que corporis sui Sacerdos creatus est: non
 vt citra ordinationē & institutionem sub-
 ditorum imperium arripiat, sed vt vitiiis
 imperans, corpus suum castitatis delu-
 brum aut templum efficiat.

Archontio. 76.

Diuiinarum legū interpretis Moſis, nec
 sapientiam, quam à Deo accepit, animo
 concepiſſe, nec mentem eius indagasse vi-
 deris: verum tantū ab eius mentis magni-
 tudine, quantum à vitæ probitate remotus
 eſſe. Non enim, tanquam eas, quæ matri-
 monij legem minimè violarunt, euicere o-
 porteret, sed vt maius & grauius malum
 reprimeret, minus malum non quidē lege
 fanxit, sed permisit: quod videlicet non
 modò existimaret furtiuo adulterio, quod
 ipsis alioqui committeretur (neque enim
 alij aliorum vxoribus abuti dubitassent)
 apertum matrimonium: sed etiam præsta-
 bilius esse diceret, eas foras extrudi, quàm
 domi obtruncari. Disiunxit enim eos, qui